

ДОЧКА БЕЗОДНІ РІК РІОРДАН

Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>

ПЕРЕДМОВА

Ніколи не смикай морську зірку за руку

Ви знали, що вісімдесят процентів світового океану досі не вивчені? **ВІСІМДЕСЯТ ПРОЦЕНТІВ, НАРОД!** Тобто цілком імовірно що просто цієї миті русалка з гігантським кальмаром наминають морську капусту й диву дивуються, чому ми досі не спромоглися відшукати Атлантиду. А якби таки на неї натрапили, то дізналися б, що то лише парк атракціонів, який зазнав краху. Хтозна...

Ніхто не може стверджувати щось напевне за такої великої кількості невідомого в океані. Я боюся невідомого, тож, звісно, боюся й океану. Може, усе почалося ще тоді, коли мені було десять і я смикнула морську зірку за руку... а вже наступної миті опинилася з одним лише звивистим відростком у долоні. Тоді я ще не відала, що руки морських зірок здатні регенерувати. Тож подумала, що я — вбивця. Пригадую, як упала навколішки й залелентувала від жаху. (А ЩОБ ТЕБЕ, КЛЯТА СИЛА! ТАКЕ НЕВИННЕ СТВОРІННЯ... СКАЛІЧЕНЕ! МОЖЕ, ВАРТО НАЗАВЖДИ ВІДМОВИТИСЯ ВІД ТРЕНАЖЕРНОЇ ЗАЛИ?)

А втім, що більше мене щось жахає, то дужче притягує. Тож саме з тієї доленосної зустрічі з морською зіркою океан з усіма його дивними мешканцями (саме так, говорю про вас, *голконікпі* й *офбури!*) розрісся в моїй уяві до місця незбагненої сили, незрівнянної краси й небаченого потенціалу.

Рік Ріордан у книжці «Дочка безодні» відтворює кожну грань того трепету й страху.

й у наші дні читати Жуль Верна. Водночас варто зважити на одну критичну річ. Верн утілює образ капітана Немо в індійському принці, чий народ постраждав від європейської колоніальної політики. Його персонаж порушує питання, які так само важливі в наш час, як і тоді, у Вікторіанську епоху. Як отримати право голосу та впливу, якщо суспільство позбавляє тебе таких привілеїв? Як побороти несправедливість? Хто здобуде право писати історичні книжки, вирішуючи, хто «добрий», а хто — «поганий»? Немо — вигнанець, повстанець, геній, науковець, дослідник, пірат, джентльмен, «янгломесник». Він дуже складна особистість. Саме тому про нього так цікаво читати. Мене захопила ідея продовжити його спадок у двадцять перше століття й поглянути, перед якими викликами постануть його нащадки в нову епоху.

А що б ви робили, якби «Наутилус» потрапив під ваше командування? Сподіваюся, «Дочка безодні» надихне вас подумати про власні пригоди так, як свого часу мене надихнув Жюль Верн. Готуйтеся до занурення під воду!

АКАДЕМІЯ імені ГАРДІНГА — ПЕНКРОФТА

КОЛЕДЖ «ДЕЛЬФІН»
*зв'язок і комунікація, розвідка,
тайнопис, контррозвідка*

КОЛЕДЖ «АКУЛА»
*командування, бойова підготовка,
системи озброєння, логістика*

КОЛЕДЖ «КАЛЬМАР»
*інженерна справа, прикладна механіка,
інновації, системи захисту*

КОЛЕДЖ «КОСАТКА»
*медичина, психологія, педагогіка,
морська біологія, колективна пам'ять*

ПЕРШОКУРСНИКИ АКАДЕМІЇ
імені ГАРДІНГА — ПЕНКРОФТА

КОЛЕДЖ «ДЕЛЬФІН»

Ана Даккар (староста)	Галіма Нассер
Лі-Енн Бест	Джек Ву
Вергілій Еспарца	

КОЛЕДЖ «АКУЛА»

Геміні Твен (староста)	Кія Снсен
Дрю Карденас	Елоїз Макманус
Купер Дюп	

КОЛЕДЖ «КАЛЬМАР»

Тія Ромеро (староста)	Мідоу Ньюмен
Робі Бар	Кей Ремзі (дівчина)
Нелінья да Сільва	

КОЛЕДЖ «КОСАТКА»

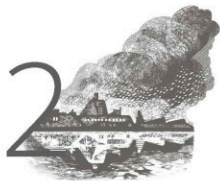
Френклін Коуч (староста)	Ріс Морроу
Істер Гардінг	Бріджит Зальтер
Лінці Гванг	

І вже пливе до берега.

А я дивлюся на чорну материну перлину. То був її талисман, покликаний гарантувати тривале життя й захищати від усякого зла. На жаль, він підвів не тільки її, але й тата. Ще раз вивчаю горизонт, роздумуючи над тим, куди подівся Сократ і що намагався мені донести.

Тоді пливу за братом, бо раптом розумію, що не хочу лишатися сама у воді.

РОЗДІЛ

У ідальні я вмолюла тарілку водоростей норі, змішаних із бобовим сиром тофу. Смачно, як і завжди. Тоді одразу побігла до житлового блоку за похідною сумкою.

Першокурсники живуть на другому поверсі корпусу імені Шеклтона, над восьмикласниками.

Наші кімнати не такі просторі, як у студентів другого та третього курсу, що мешкають у корпусі імені Кусто. І далеко не такі затишні, як помешкання старшокурсників у корпусі Чжен Хе. А втім, вони на десятки світлових років перевищують комфортом тісні баракки, у яких ми жили, коли були ще восьмикласниками (малюками) під час апробаційного року перед вступом до ГП.

Думаю, варто одразу розставити всі крапки над «і». Навчання в Академії імені Гардінга — Пенкрофта триває п'ять років. На основі вступних іспитів нас розподілили до чотирьох коледжів. Скорочено ми називаємо нашу

РОЗДІЛ

— Першокурсники! — доктор Г'юйт вимовляє це слово ніби якусь образу.

Стоїть у проході, тримаючись рукою за спинку крісла. Через автобусний мікрофон лунає його важке дихання.

— Випробування на цих вихідних суттєво відрізнятимуться від усього того, що ви собі уявляєте.

Це привертає увагу кожного. Усі погляди скеровані тільки на доктора Г'юїта.

Статурою він схожий на водолазний давін — вузькі плечі й широкий поперек, на якому з-під пояса повибивалися зіжмакані поли класичної сорочки. Розкуйовджене сиве волосся й сумні вологі очі надають йому вигляду Альберта Айнштейна після ще однієї безсонної ночі за невдалими підрахунками.

На сусідньому кріслі Істер перебирає в руках шпиргалки. Топ відпочиває на її колінах. Його хвіст легенько постукує по моему стегну.

— За пів години, — пояснює далі Г'юйт, — ми прибудемо в Сан-Александро.

Він змушений чекати, поки хвиля шепоту знову вщухне. Сан-Александро породжує в нас асоціації з вештанням по магазинах, відвідинами кінотеатрів чи виспівуванням упродовж суботньої ночі в тамтешньому караоке. Одним словом, явно не випробуваннями наприкінці навчального року. Хоча, з іншого боку, починати саме там — логічно, позаяк навчальний корабель зазвичай пришвартований у гавані цього міста.

— Вийшовши з автобуса, вирушимо прямісінько в порт, — веде далі Г'юйт. — Жодних відхилень від курсу, жодних відвідин магазинів, щоб купити водичку. Телефони тримати *вимкненими*.

Кілька студентів невдоволено бурмочуть. Академія імені Гардінга — Пенкрофта суворо регулює всю комунікацію, яка проходить через внутрішню інтернет-мережу цього закладу. Натомість саме академістечко — мертва зона для стільникового зв'язку. Хочете поспостерігати за розмноження медуз? Прощу дуже. Хочете подивитися відео на *YouTube*? Ну, нехай щастить!

Викладачі стверджують, що завдяки таким обмеженням ми краще фокусуватимемося на навчанні. Однак підозрюю, що це ще один захід безпеки. Такий самий, як підводна сітка, озброєна охорона чи нагляд безпілотників. Навіщо це все — не беруся пояснити, але факт залишається фактом.

Тож кожен вихід у місто для нас нагадує вигін спралої худоби до водопою. Ми прибиваємося до першого-ліпшого місця з вайфасом і впиваємося ним сповна.

— Усі інші подробиці розповім уже на березі, — сповіщає Г'юйт. — Зазначу лише, що сьогодні ви дізнаєтеся